

Sygn. akt VI P 61/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zofia Pawelczyk-Bik

Protokolant: protokolant sądowy Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko (...)

o sprostowanie świadectwa pracy

1. oddala powództwo w całości;

2. zasądza na rzecz pozwanej (...) w W. od powódki G. K. kwotę 120,00 zł (słownie: sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

3. zalicza niewiszczone koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI P 61/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 stycznia 2019 roku powódka G. K. wniosła o sprostowanie świadectwa pracy wydanego powódce przez pozwaną Akademię (...) w W. (poprzednio)(...)w W.) w dniu 30 czerwca 2009 roku, w ten sposób, że punkt 8 ww. świadectwa pracy uzyska brzmienie zgodnie z treścią Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz.U. Nr 8, poz. 43) zgodnie z poniższym zestawieniem:

a) od dnia 01 września 1984 r. do dnia 31 marca 1987 r. - dział XIV pozycja 11 - prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35 stopni C,

b) od dnia 01 kwietnia 1987 r. do dnia 30 września 1990 r.- dział XI pozycja 4 - drukowanie i uszlachetnianie druków,

c) od dnia 01 października 1990 r. do dnia 31 stycznia 1991 r. - dział XI pozycja 3 - bezpośrednia obsługa aparatów reprodukcyjnych w drukarniach oraz produkcja i obróbka drukarskich form kopiowych i form drukowych,

d) od 01 lutego 1991 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. - dział XI pozycja 4 - drukowanie i uszlachetnianie druków.

Ponadto wniosła o sprostowanie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wydanego powódce przez pozwaną w dniu 30 czerwca 2009 roku, w ten sposób, że uzyska ono brzmienie zgodnie z treścią Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz.U. Nr 8, poz. 43) zgodnie z poniższym zestawieniem:

a) od dnia 01 września 1984 r. do dnia 31 marca 1987 r. - dział XIV pozycja 11 - prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35 stopni C,

b) od dnia 01 kwietnia 1987 r. do dnia 30 września 1990 r.- dział XI pozycja 4 - drukowanie i uszlachetnianie druków,

c) od dnia 01 października 1990 r. do dnia 31 stycznia 1991 r. - dział XI pozycja 3 - bezpośrednia obsługa aparatów reprodukcyjnych w drukarniach oraz produkcja i obróbka drukarskich form kopiiowych i form drukowych,

d) od 01 lutego 1991 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. - dział XI pozycja 4 - drukowanie i uszlachetnianie druków.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że była zatrudniona w pozwanej od 10 marca 1983 roku do 30 czerwca 2009 roku, dnia 30 czerwca 2009 roku pracodawca wystawił jej świadectwo pracy oraz świadectwo pracy w szczególnych warunkach. Powódka dodała, że organ emerytalno – rentowy odmówił jej przyznania wcześniejszej emerytury, a także rekompensaty przysługującej ubezpieczonemu, jeżeli ma okres racy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat. Decyzja ZUS była spowodowana tym, że wydane powódce świadectwo pracy nie spełnia wymogów formalnych. Wobec tego powódka zwróciła się do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy, pracodawca jednak odmówił.

(pozew – k. 1 – 6)

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana podała, że powódka wnosi o sprostowanie świadectwa pracy przez wskazanie w nim stanowisk pracy, które nie odpowiadają jej dokumentacji pracowniczej. Ponadto pozwana podniosła, że powódka przekroczyła termin z art. 97 §2¹ KP.

(odpowiedź na pozew – k. 43 – 43 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka G. K. była zatrudniona w pozwanej (...) w W. (poprzednio Akademii Obrony Narodowej w W.) od 10 marca 1983 roku do 30 czerwca 2009 roku.

Dnia 30 czerwca 2009 roku pracodawca wystawił powódce świadectwo pracy. W pkt 8 tego świadectwa pracodawca wskazał, że powódka wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w okresach:

- 01.09.1984r. – 31.03.1987r. – operatora mechanicznego urządzenia prasującego;
- 01.04.1987r. – 30.09.1990r. – pomocnika ogólnowydziałowego;
- 01.10.1990r. – 31.01.1991r. – kopista offsssetowy;
- 01.02.1991r. – 31.12.2001r. – pomocnika ogólnowydziałowego.

Dnia 30 czerwca 2009 roku pracodawca wystawił powódce świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W jego treści pracodawca wpisał, że w okresie zatrudnienia, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy powódka wykonywała pracę w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, określonego w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z późn. zm.):

1. od 01.09.1984r. do 31.03.1987r. – operatora mechanicznego urządzenia prasującego, zaliczonego do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XIV PRACE RÓŻNE Poz. 11 pkt 1 Wykazu A,

2. od 01.04.1987r. do 30.09.1990r. - pomocnika ogólnowydziałowego, zaliczonego do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XI W (...) Poz. 4 pkt 20 Wykazu A,

3. od 01.10.1990r. do 31.01.1991r. - kopista offsssetowy, zaliczonego do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XI W (...) Poz. 3 pkt 14 Wykazu A,

4. od 01.02.1991r. do 31.12.2001r. - pomocnika ogólnowydziałowego, zaliczonego do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XI W (...) Poz. 4 pkt 20 Wykazu A.

Dnia 26 lutego 2014 roku pracodawca wystawił powódce korektę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie z jej treścią w okresie zatrudnienia, powódka wykonywała pracę w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, określonego w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z późn. zm.) w niżej wymienionych okresach:

- w okresie od 01.09.1984r. do 31.03.1987r. pracownik stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku operatora mechanicznego urządzenia prasującego, zaliczoną do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XIV PRACE RÓŻNE Poz. 11 pkt 1 Wykazu A,

- w okresie od 01.04.1987r. do 30.09.1990r. pracownik stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku pomocnika ogólnowydziałowego, zaliczoną do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XI W (...) Poz. 4 pkt 20 Wykazu A,

- w okresie od 01.10.1990r. do 31.01.1991r. pracownik stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku kopisty offsssetowego, zaliczoną do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XI W (...) Poz. 3 pkt 14 Wykazu A,

- w okresie od 01.02.1991r. do 31.12.2001r. pracownik stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku pomocnika ogólnowydziałowego, zaliczoną do prac w szczególnych warunkach, zgodnie z Działem XI W (...) Poz. 4 pkt 20 Wykazu A.

(dowód: świadectwo pracy – k. 18 – 19 i k. 144 - 145, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 20 i k. 143, korekta świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 21 i k. 147)

U pozwanego obowiązywało Zarządzenie Ministra Obrony Narodowej Nr 48/MON z dnia 12 września 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej wydane na podstawie § 1 ust. 2 w związku z § 19 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz zwrotu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

(Zarządzenie k. 190-197)

W dniu 31 października 2018 roku powódka złożyła wniosek do ZUS o przyznanie jej emerytury. Decyzją z dnia 28 listopada 2018 roku, znak: ENP/15/045040649 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. przyznał powódce zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 15 listopada 2018 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego oraz zawiesił wypłatę świadczenia z powodu kontynuowania zatrudnienia. ZUS w tej decyzji wyliczył kwotę należnej powódce emerytury na 2.152,81 zł. Jednocześnie w tej decyzji ZUS odmówił przyznania powódce rekompensaty z art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych. W uzasadnieniu decyzji ZUS wyjaśnił, że rekompensata powódce nie przysługuje, ponieważ nie udowodniła co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W szczególności ZUS podał, że świadectwo pracy z dnia 23 października 2018r. nie spełnia wymogów formalnych, tj. stanowisko pracy oraz charakter pracy nie odpowiada ściśle brzmieniu według wykazu, działu i pozycji i punktu powołanego zarządzenia resortowego (w okresie do 01.09.1984r. do 31.12.2001r.). ZUS

wskazał też, że w przypadku dostarczenia prawidłowo wystawionego świadectwa w szczególnych warunkach z (...) sprawa będzie przedmiotem ponownego rozpatrzenia.

Wcześniejszą decyzją z dnia 22 listopada 2018 roku ZUS ponownie ustalił kapitał początkowy powódki na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 90.751,98 zł.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 28.11.2018r. – k. 22 – 25, decyzja ZUS z dnia 22.11.2018r. – k. 26 – 28)

Pismem z dnia 19 grudnia 2018 roku powódka zwróciła się do pozwanej (...) w W. z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy. W odpowiedzi pozwana pismem z dnia 15 stycznia 2019 roku odmówiła sprostowania podając, że z posiadanej dokumentacji, tj. teczki akt osobowych powódki nie wynika, aby żądanie sprostowania znajdowało odzwierciedlenie w dokumentacji.

(dowód: pismo z dnia 19.12.2018r. wraz z dowodem nadania – k. 29 – 32, pismo z dnia 15.01.2019r. – k. 35)

Powódka pracowała w pozwanej (...) w W. (poprzednio Akademia Obrony Narodowej w W.) od 10 marca 1983 roku do 31 sierpnia 1984 roku na stanowisku robotnika magazynowego, w magazynie mundurowym. Na tym stanowisku była ona zobowiązana m. in. do konserwacji przedmiotów i materiałów w magazynie mundurowym, utrzymania porządku i wzorowej czystości w magazynie i na zewnątrz magazynu, pomocy przy zwaniu, pobieraniu, wydawaniu i przewożeniu przedmiotów i materiałów.

Od 1 września 1984 roku powódka została przeniesiona, na własną prośbę, ze stanowiska robotnika magazynowego w magazynie mundurowym na stanowisko operatora mechanicznego urządzenia prasującego. Była to praca w pralni. W zakresie obowiązków na tym stanowisku powódka miała m. in. przyjmować przedmioty z suszarni i przygotować do prasowania, przeprowadzać czynności prasowania zgodnie z wymogami dla odpowiednich przedmiotów, dbać o powierzony sprzęt pralniczy i odzież ochronną.

Od 1 kwietnia 1987 roku powódka została przeniesiona ze stanowiska operatora mechanicznego urządzenia prasującego w pralni garnizonowej na stanowisko odbieracza – nakładacza w introligatorni. W zakresie swych obowiązków na tym stanowisku powódka miała wykonywać należycie i w terminie prace introligatorskie. Powódka zajmowała się tam m. in. drukowaniem map wojskowych.

Od 1 października 1990 roku powódka została przeniesiona ze stanowiska odbieracza – nakładacza w introligatorni na stanowisko kopisty offsetowego. Od dnia 1 lutego 1991 roku powódka została przeniesiona ze stanowiska kopisty offsetowego na stanowisko pomocnika ogólnowydziałowego w wydziale wydawniczym. W okresie od dnia 1 lutego 1991 roku do dnia 31 grudnia 2001 roku powódka wykonywała obowiązki pomocnicze związane z drukiem na maszynach offsetowych.

Z kolei od 1 stycznia 2002 roku powódka rozpoczęła pracę na stanowisku pomocnika maszynisty offsetowego, na którym to stanowisku pracowała do końca zatrudnienia w pozwanej.

Praca powódki w pralni była pracą ciężką, wykonywaną w wysokiej temperaturę. Z kolei pracując przy poligrafii powódka cały czas miała kontakt z farbami, rozpuszczalnikami, benzyną.

(dowód: umowa o pracę na okres próbny – k. 62 – 63, umowa o pracę na wstępny okres zatrudnienia – k. 65 – 66, umowa o pracę na czas nieokreślony – k. 70 – 71, zakres obowiązków powódki na stanowisku robotnika magazynowego – k. 73, podanie o przeniesienie – k. 76, prośba o przeniesienie - 77, zakres obowiązków na stanowisku operatora mechanicznego urządzenia prasującego – k. 78, podanie o przeniesienie – k. 83, wniosek o zatrudnienie – k. 84, umowa o pracę na czas nieokreślony – k. 85 – 86, zakres obowiązków na stanowisku nakładacza introligatorskiego – k. 87, prośby o przeniesienie – k. 91 - 92, prośba o przeniesienie – k. 93, wyciąg z rozkazu dziennego – k. 110, oświadczenie z dnia 30.06.2009r. – k. 142, zeznania powódki G. K. – protokół rozprawy z dnia 12.06.2019r. od 00:12:58 do 00:27:44)

W okresie od 14 sierpnia 1986 roku do 24 sierpnia 1986 roku 11 dni urlopu bezpłatnego.

(dowód: pismo – k. 81, zeznania powódki G. K. – protokół rozprawy z dnia 12.06.2019r. od 00:12:58 do 00:27:44)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów z dokumentów, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach powódki, które zostały uznane za wiarygodne w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest roszczenie powódki o sprostowanie świadectwa pracy i świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z art. 97 § 1 Kodeksu Pracy (dalej KP) w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy, jeżeli nie zamierza nawiązać z nim kolejnego stosunku pracy w ciągu 7 dni od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia poprzedniego stosunku pracy. Świadectwo pracy dotyczy okresu lub okresów zatrudnienia, za które dotychczas nie wydano świadectwa pracy. Zgodnie zaś z §2 tego artykułu w świadectwie pracy należy podać informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, a także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

W niniejszej sprawie powódka otrzymała pierwsze świadectwo pracy 30 czerwca 2009 roku, otrzymała również wtedy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W dniu 26 lutego 2014 roku powódka otrzymała korektę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W dniu 19 grudnia 2018 roku powódka zwróciła się do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie będącym przedmiotem pozwu dopiero po ponad 9 latach od wystawienia pierwszego świadectwa pracy i po prawie 5 latach od wystawienia korekty świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z art. 97 § 2¹ KP pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy. Co prawda, powódka nie dochowała owego 7-dniowego terminu liczonego od dnia otrzymania świadectwa pracy, jednak Sąd miał na uwadze, że dowiedziała się o tym, że świadectwo pracy jest wystawione nieprawidłowo według organu rentowego, dopiero z uzasadnienia decyzji ZUS z dnia 28 listopada 2018 roku. W tej sytuacji Sąd uznał, że po dowiedzeniu się przez powódkę o nieprawidłowościach może na nowo wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy. W takim przypadku termin na wniesienie pozwu do sądu pracy powinien być liczony od dnia otrzymania odpowiedzi pracodawcy na taki wniosek. W niniejszej sprawie powódka otrzymała odpowiedź odmowną pracodawcy dnia 17 stycznia 2019 roku, pozew zaś złożyła dnia 24 stycznia 2019 roku. Wobec tego w ocenie Sądu powódka dochowała terminów z art. 97 § 2¹ KP, jej powództwo z tego względu jest więc dopuszczalne.

Powództwo podlegało oddaleniu z następujących powodów:

Zgodnie z §2 ust.1 pkt 15 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 roku w sprawie świadectwa pracy (t.j. - Dz. U. z 2018r., poz. 1289) w świadectwie pracy zamieszcza się informacje niezbędne do ustalenia uprawnień ze stosunku pracy i uprawnień z ubezpieczeń społecznych, dotyczące okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie zaś z §2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43, ze zm.) okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, stwierdza zakład pracy, na podstawie

posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Istota żądania powódki sprowadzała się do wskazania w treści świadectwa pracy oraz świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach nazw zajmowanych przez powódkę stanowisk określonych w załączniku do wskazanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. Sąd miał jednak na uwadze, że nazwy te nie są tożsame z nazwami stanowisk zajmowanych przez powódkę, a wynikających z dokumentów pracowniczych.

W tym miejscu należy wskazać, że tryb sprostowania świadectwa pracy służy prostowaniu oczywistych błędów, czy omyłek zawartych w wystawionym pracownikowi świadectwie pracy. Powództwo zasługiwałoby więc na uwzględnienie wówczas, gdyby faktycznie z dokumentów pracowniczych wynikały inne nazwy zajmowanych przez powódkę stanowisk pracy niż te wpisane w treści świadectwa pracy, czy świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Jednak w niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. Wobec tego, skoro powództwo zmierza w istocie do wskazania w treści świadectwa pracy nazw stanowisk pracy innych niż w dokumentach pracowniczych, należy uznać, że jest to w rzeczywistości powództwo o ustalenie pracy w określonych warunkach na wskazanych w pozwie stanowiskach. Takie powództwo zmierza do uzyskania dowodów służących w postępowaniu przed organem emerytalnym. Zostało to potwierdzone przez samą powódkę, która w treści pozwu podaje, że sprostowane świadectwo pracy jest jej potrzebne w celu przedłożenia przed ZUS-em i uzyskania pozytywnego dla siebie rozstrzygnięcia co do jej uprawnień emerytalnych. Powódka jednak powinna swoje racje wykazywać w postępowaniu przed ZUS-em, ewentualnie w postępowaniu przed sądem toczącym się z odwołania od decyzji w sprawie prawa do emerytury i jej wysokości.

Należy podzielić stanowisko wyrażone w orzecznictwie, że roszczenie pracownika przeciwko zakładowi pracy o ustalenie wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach - dla celów ubezpieczeniowych - podlega oddaleniu z braku interesu prawnego (uchwała SN z dnia 17 czerwca 1987 roku, sygn. akt III PZP 19/87). Skoro kwalifikacja określonej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach dla celów emerytalno-rentowych może być dokonywana wyłącznie w postępowaniu przed organem rentowym w sprawie o przyznanie świadczenia z ubezpieczeń społecznych (ewentualnie w postępowaniu sądowym wywołanym wniesieniem odwołania od decyzji organu rentowego), to pracownik wytaczający w tej materii przed sądem pracy powództwo o ustalenie nie wykazuje w ogóle interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c., niezależnie od tego przeciwko komu (pracodawcy, czy organowi rentowemu) skierował pozew (postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2012 roku, sygn. akt I PK 108/11). Pracownik nie ma klasycznie rozumianego interesu prawnego w dochodzeniu przed sądem pracy ustalenia zatrudnienia go w szczególnych warunkach, skoro okoliczność ta ma być przedmiotem samodzielnych ustaleń organu rentowego (wyrok SA w Białymstoku z dnia 4 grudnia 2013 roku, sygn. akt III AUa 649/13).

Pracodawca wystawił powódce świadectwo pracy wpisując stanowiska pracy zgodnie z dokumentacją pracowniczą i zapisem stanowisk przez nią zajmowanych.

W pkt 1 świadectwa pracodawca wskazał stanowisko operatora mechanicznego urządzenia prasującego. W rozporządzeniu Rady Ministrów nie ma działu XIV poz. 11 pkt 1 wykazu A; jest za to dział XIV poz. 11 wykazu A, wpisane jest stanowisko - Prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35°C. Natomiast w rozkazy MON z kolei jest poz. 11 pkt 1, gdzie jest wpisane stanowisko – suszarniowy, zaś brzmienie samej pozycji 11 to: Prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35°C.

W pkt 2 świadectwa pracodawca wskazał stanowisko pomocnika ogólnowydziałowego. W rozporządzeniu Rady Ministrów nie ma działu XI poz. 4 pkt 20 wykazu A; jest za to dział XI poz. 4 wykazu A, wpisane jest stanowisko - Drukowanie i uszlachetnianie druków. W rozkazy MON z kolei jest poz. 4 pkt 20, gdzie jest wpisane stanowisko – pomocnik ogólnowydziałowy, zaś brzmienie samej pozycji 4 to: Drukowanie i uszlachetnianie druków.

W pkt 3 świadectwa pracodawca wskazał stanowisko kopisty offsetowego. W rozporządzeniu Rady Ministrów nie ma działu XI poz. 3 pkt 14 wykazu A; jest za to dział XI poz. 3 wykazu A, wpisane jest stanowisko - Bezpośrednia obsługa

aparatów reprodukcyjnych w drukarniach oraz produkcja i obróbka drukarskich form kopiowych i form drukowych. W rozkazy MON z kolei jest poz. 3 pkt 14, gdzie jest wpisane stanowisko – kopista offsetowy, zaś brzmienie samej pozycji 3 to: Bezpośrednia obsługa aparatów reprodukcyjnych w drukarniach oraz produkcja i obróbka drukarskich form kopiowych i form drukowych.

W pkt 3 świadectwa pracodawca wskazał stanowisko pomocnika ogólnowydziałowego. W rozporządzeniu Rady Ministrów nie ma działu XI poz. 4 pkt 20 wykazu A; jest za to dział XI poz. 4 wykazu A, wpisane jest stanowisko - Drukowanie i uszlachetnianie druków. W rozkazy MON z kolei jest poz. 4 pkt 20, gdzie jest wpisane stanowisko – pomocnik ogólnowydziałowy, zaś brzmienie samej pozycji 4 to: Drukowanie i uszlachetnianie druków.

Jednocześnie mimo, że zajmowane przez powódkę stanowiska pracy nie zostały ujęte w wykazie prac stanowiącym załącznik do Zarządzenia Ministra Obrony Narodowej Nr 48/MON z dnia 12 września 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej, to pracodawca zaliczył pracę powódki na niektórych stanowiskach jako pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Powództwo w niniejszej sprawie podlegało oddaleniu, ponieważ powódka nie udowodniła, aby doszło do pomyłki w oznaczeniu jej stanowisk pracy w świadectwie pracy. Jednocześnie zaś powództwo zmierzające do ustalenia, że we wskazanych okresach powódka wykonywała pracę na określonych w pozwie stanowiskach pracy należy traktować jako powództwo o ustalenie mające na celu uzyskanie dowodów potrzebnych w postępowaniu przed organem emerytalnym. W takiej zaś sytuacji, jak to wyżej wskazano, powódka nie ma interesu prawnego, w rozumieniu art. 189 KPC, w ustaleniu wykonywania pracy w warunkach szczególnych na określonych stanowiskach.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 99 KPC oraz §9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. - Dz. U. z 2018r., poz. 265), zasądzając na rzecz pozwanej od powódki kwotę 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, powódka bowiem w całości przegrała sprawę. Na podstawie art. 97 i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zaliczył nieuiszczone koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.